

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а у «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

По зборах соціялістів.

Последні збори соціялістів польських у Львові, удекоровані кількома жидами і Русинами, кинули мабуть досить ясне світло на соціялістичну пошесть в нашім краю. Добре, що таке стало ся. Суспільність галицька, без різниці народности, спізнала ні докладнійше не лише саму програму соціяльної демократії, але і її організацію, єї найбільші цілі та заповіджені средства агітаційні.

Справоздане о зборах соціялістів у Львові помістили ми в двох последних числах нашого видавництва. З справозданя сего виходить, що соціялісти рухають ся в Галичині лучше, ніж яке-небудь друге політичне, національне або економічне сторонництво. Сего не належить спускати з уваги. Дальше показало ся, що соціялісти наші становлять філію великої соціялістичної організації интернаціональної, спеціяльно австрійської; що они суть єї сліпим орудем та плаченою агенцією, з тою подробною цілю, щоби найбільші верстви нашого краю підготувати до перевороту суспільного ладу. О всім тім сумнівати ся годі.

В теоретичні замітки про збори соціялістів у Львові ми не думаємо бавити ся. Се діло злишне. Плачених агентів годі переконувати, а обаламучених наверне час і зрільший погляд на світ і людей. Соціялісти наші краєві були так щирі, що не закрили перед нами ні своєї організації, ні своїх найбільших цілей, ні средств агітаційних. Тож можемо з ними зробити рахунок, опертий на їх питомих заявах.

Хто-ж стоїть на чолі організації галицьких соціялістів? Передовсім оба послі соціялістичні, Дашинський і Козакевич. Дашинський, після тактики Молького, має оперувати в західній Галичині, Козакевич

— у східній. Але в разі потреби будуть оба vereint schlagen. Дашинському до помочи додані два зецери Місьблек і Енґліш, др. Жигм. Марк, Гекер і Куровский; Козакевичеві: жид Герман Діяманд зі Львова і муляр Шіфлер з Перемишля. Се штаб соціялістичний двох галицьких корпусів операційних. Він і має управляти цілим рухом соціялістичним в Галичині, в часті після команди жида Адлера з Відня, в часті самостійно, щоби примінятись після потреби до краєвих обставин і поглядів галицької людности. Декоратори зборів львівських, соціялісти рускі: Ганкевич, Вітик і пос. Новаковский, не удостоїли ся ще чести, бути членами штабу галицького. Они полишили ся ще яко прості інфантеристи — може яко нерівновартні елементи?

Се що до організації краєвої, центральної. Організація та буде однаков не бавом доповнена тим, що скрізь по краю, іменно по селах, будуть настановлені партійні мужі довіря яко локальні агітатори і організатори сільських компаній соціялістичних. Не виключена також евертуальність, що генеральний штаб, виславши на збори руских радикалів (що відбудуть ся на днях у Львові) своїх делегатів в особі Козакевича і Ганкевича, зумів і руских радикалів прилучити до интернаціональної соціялістичної армії в Галичині, чого домагали ся тов. Ганкевич і Гудец на зборах, а що лежить і в інтенциях самого Дашинського.

Найблизшою цілю роботи соціялістів галицьких буде передовсім агітація межі селянами. Соціялісти не будуть однаков звертати ся до засібніших селян. Сі, здає ся, не представляють для них ще догідного і певного материялу. Они за сильні консерватисти і за статочні люди, а може і за великі аристократи, щоби дали зловити себе на поділ ґрунтів з загородниками або на рівне право з наймитами.

Соціялісти наші звернуть ся проте, після проекту тов. Клеменсевича з Кракова, просто до «правдивого пролетаріяту хлопского». с. е. до зарібників, комірників, наемників і др. Мав Сільвіо Нодарі між тими людьми найбільший успіх для своєї агітації бразильської, то надіють ся і соціялісти наші, що найбільшій селянин подасть ся найскрше на їх агітацію переворотову. Сі люди не мають багато до втраченя, а зискати можуть багато в сподіванім «галицьким раю соціялістичнім». Пролетаріят сей «хлопский» будуть старати ся увести соціялісти в репрезентації громадські, повітові, а відтак і з'ужинють єго до виборів себе до тіл законодатних. Місцеві же мужі довіря увійдуть в евертуальні організації заводові селянські і трудити-муть ся над сполученем сільского пролетаріяту з міским, з робітниками фабричними і зарібниками. З долу піде весь рух, від найбільшійших і найтемнійших верств, обгорне села і міста, підготувить їх до акції комуністичної і осуцить — ідеали интернаціоналу европейского. Се найбільша робота наших соціялістів. Щоби однаков ся робота мала успіх, то загадали соціялісти в першій лінії поборювати клерикальну струю, або просто і виразно сказавши: поборювати духовенство і все, що від сего духовенства виходить, т. е. віру і етику християнства. Сю твердиню треба передовсім розрушити до основи. Соціяліст справедливий не повинен вірити і не може правити ся ніякими моральними засадами. Так сказав тов. Гудец, а збори прийняли сю норму за свою, тим більше, що досвід навчив соціялістів, що они не находили для себе доброго ґрунту там, де прийались теорії хоч би такого Стояловского. Навіть Стояловский показав ся соціялістам нашим яко «найнебезпечнійший ворог соціялістичної партії». Єго треба поборювати — як гласить розказ штабу — в західній Галичині, а у

Блощиці.

А. КРАЄВСКОГО.

(Перевід з польского).

(Дальше.)

Так прийнятий урядник, коли поверне до бюро, не зраджує ся з тим перед товаришами, але просто підозріває їх, що хтось з бюрових єго другів «приставив єму стільця», а та недовірчивість збільшає ся з кождим днем. А понеже таке прийняє у шефа, ак виспе зазначилисьмо, подибує по черзі всіх функціонерів бюро, тож всі підозрівають ся взаємно і один на другого дивить ся косо, а ні один з них не знає дійсної причини взаємної тої недовірчивости. Недовірчивість ту ще збільшає бюрова блощиця, знаходяча тепер властиву почву діланя на широкую скалю. Носить він пляточки від одного до другого і взаємно оповідає другому новости о першім, однак так, що сам стоїть на становищі неутральнім і не наражує ся нікому. Позірно натомість є він безперестанно дуже роботачим і звик «надрабляти» навіть по за бюровими годинами. Сидить звичайно так довго в бюрі, доки не стихне на коритарі крок последного товариша, спішущого до дому.

Тоді встає від столика і спішить до бюро шефа, котрий має звичай пересиджувати в своїм «tusculum» поза обовязуючою годиною — не для того, щоби єго до того зневолювала службова пильність, але по просту з тої причини, що тишина, яка панує в будинку по виході робітників, дуже добре успособляє єго до сну в фотели. Їдає він обід точно в полудне в бюрі і заповнює спанем час межі обідом а пополудневим вістом.

Вхід блощиці подибує єго окруженого ніби авреолею, блакитним димом люльочки на довгім цибуху, котру випалює по смаченькім обіді. Ласкавим нахилем голови витас блощицю, дає єї до пізнаня, що прихід єї є єму і приятний і пожаданий і що є готов вислухати, що єму скаже. Блощиця гне ся в двоє і складною бесідою оповідає свою діяльність з последної доби; характеризує працю одного по другим євоих товаришів, повтаряє вірно від дошки до дошки, о чім тільки они бесідували, розуміє ся з відповідними додатками власного причинку, родом сосу, яким підливає цілий пообідний десерт, що подав вдоволеному шефові.

Коли наслідком таких конференцій тайних в бюрі все кипить як в горшку, коли все заходить в голову, якби то довідати ся чогось певнійшого о зміні гумору всемогущого шефа, бло-

щиця тимчасом не загребує ґрушок в попели але працює для себе. Вкрадаючи ся чим раз більше в ласку шефа, за єго протекцією і старанністю добиває ся вкінци «Nachsicht der Studien» (в автономії свободній від германізації називає ся то «veniam studiosum»), а слідом за тим декрету і пожаданой ранґи.

Осягнувши ціль своіх жадань, перестає вже працювати завзято; в приході до бюро і відході з него стає ся меньше точним, в поступованю з товаришами меньше уяглим, часто навіть нечемним, а памятаючи на давні прислуги і на тайни, що вязали єго колись з шефом, стає для шефа навіть без приналежного поважання. Нещасний шеф терпить то якийсь час, бажав би позбути ся єго за всяку ціну, але годі, боїть ся, щоби не виявила ся тайна єго несправедливого поступованя з підчиненими, аж красного поранку рішає ся — коли вже єму за много тої гадини, випеленованої власними руками, — розпочати стараня о перенесені і в сей спосіб зробити таке індивідуум нешкідним для себе.

Коли се єму удасть ся, відітхне свободнійше, бюрова блощиця їде отже дальше утасливати своєю присутністю иньших шефів і иньших бюрових товаришів.

(Конець буде.)



східній треба просто поборювати — духовенство руске. Щезне вплив сих апостолів декальогу Божого, то в міру того зросте вплив і значінє наших Прудоністів, що всяку власність узнають окраденем суспільности.

Средством агітаційним має бути, крім часописий і брошюрок даром розкидуваних, головню лична пропаганда соціалістичних ідей, бо лична а до того тайна пропаганда не підпадає так легко під контроль властей і суспільности. Іменно партійні мужі довіря, настановлені по селах, виконають сю задачу. Вони то мають передовсім спонукати пролетаріят сільський, щоби домагався загального права голосованя до всіх репрезентацій громадських, повітових і законодатних. Прийде до ухвали закону о безпосереднім загальнім праві голосованя, то і збільшить ся значно число заступників соціалізму в соймах і центральному парламенті, а сї вже — вивернуть державу і весь суспільний лад до гори ногами. Читалень, крамниць, «кулок» рілничих соціалісти наші не думають закладати, ні попірати. Такі інституції можуть послужити до просвічення, убагороднення і економічного двигнення селян, а соціалістам нашим як-раз треба, щоби пролетаріят сільський був як найтемніший та щоби чисельно зростав. Чим темніший і численніший буде пролетаріят сей, не виключаючи міського, тим легше можна буде сими безглуздими масами орудувати і вести їх хоч би на баґнети.

Дивним дивом не згадано на зборах соціалістів у Львові ні одним слівцем про капітал і о скілько він визискує робітників фабричних. Се така улюблена тема соціалістів других країв коронних, що без неї не дасть ся подумати порядне віче соціалістичне. А в нашім краю суть чей-же які-такі фабрики, більші варстати та підприємства. Наколи пропагує ся утопія вирівнаня посілости земельної, то чого забуто на утопію поділу капіталу, колективізму фабричного, або принайменше оборони робітників перед визиском капіталу? Чи сталось се може задля якого філософізму? Ми думаємо однак, що причиною промовчаня капіталу був хвилевий аліанс політичний Адлера з органом капіталістів жидівських, з «Neue fr. Press-о»...

Ми ще цікаві, який оборот возьмуть збори наших руских радикалів, заповіджені у Львові на 19. 20. і 21. вересня? Дашинському залежить дуже багато на тіснім сполученю нашої армії соціалістичної з корпусом Козакевича. Тільки-ж він відкидає всякі компроміси, а жадає, щоби рускі радикали щиро і явно признали ся до засадничої програми інтернаціонального соціалізму. Як се не удасть ся, то думає Дашинський радити собі в сей спосіб, що просто зверне ся до руских селян і буде старати ся, позискати їх для соціалізму без їх провідників, с. е. без інтелігенції радикальної рускої.

А що скаже суспільність наша руска до того всего? Чи, прочитавши плян кампанії, уложеної соціалістами в найближшій будучности, заложить руки? Чи може схоже ще і дальше удержати ся в вірі, що соціалізм не грізний на «консервативній Русі»? Чи може успить свою увагу фразою, що руский соціалізм, убраний в сукману радикалізму руского, то невинне ягня? Бо ми вже стрічали ся нераз з фактами, що дехто бодай пробовав ставати в обороні радикалів руских, дехто ішов з ними рука в руку під фірмою опозиції, а декого уміли радикали наші так укоськати приреченнями, змінами програми а навіть і читанем «апостола» по церквах, що був би і бив ся хоч не за програму радикальну, то бодай за сего або того радикала. Питаня сї лишаємо без відповіді, але віримо, що суспільність наша збудить ся з просян бодай тоді, як вже побачить, що у сусіда хата загоріла... Полохати марою соци-

ялістичною не хочемо нікого, але до подуманя над сею пошестю — кличемо.

ДО ПИСЬ.

З Станиславова.

Стан шкільництва для Русинів представляє сего року більше потішаючий обяв. Є в Станиславові приватний інститут педагогічний для дівчат імени Ленартовича. Минувшими літами не учацала до того інституту ані одна Русинка, доперва сего року вписало ся значнійше число. На перший рік поступило 16 дівчат. Число се є для того так значне, бо знесено сего року 8. класу при женьській віділовій школі, то-ж учениці, що скінчили 7. і 8. класу віділову, вступили до інституту; на другім році є 8, а на четвертім 2 учениці. Се була би користна поява на поли образованя нашого жіноцтва. Так що-ж потішаюча ся поява не зрівноважить нам ніяк сего невідрадного факту, що в мужескій ц. к. семінарії учительській прийнято сего року на приготівляючий курс ледво девять Русинів, вчислячи туди чотирох репетентів, коли противно для Поляків знайдено місця аж на 27 учеників. Зваживши, що се заведенє підготовляє сили учительські для майже анальфabetного Підгір'я і карпатских гір, де много сел без шкіл, — а шкіл без учителів — така пропорція Русинів, на учительських кандидатів не світлий ставить гороскоп для просвіти безграмотного виключно руского населеня. Над причиною сего некористного обяву треба Русинам близше застановити ся і постарати ся, щоби се не повторяло ся в будучности. Національний шовінізм мусить раз на завжди опустити шкільні пороги, бо ц. к. заведеня учебні не мають на цілі піддержки одной національности на шкоду другої. До школи мусить учитель — се звісна річ — крім образованя і технічних відомостей приходити ще з серцем і знанем того народа. В противнім случаю невідповідь він ніколи в цілости своїй високої і святій задачі. А сї прикмети може посідати найскорше сей чоловік, що обертав ся від молодости серед того народа, котрому ціннійше має він в школі послужити.

Не відраднійші вісти доходять нас зі станиславівської школи реальної. Коли в гімназії числимо Русинів на 160 учеників, то реальної школа має їх ледво дваїцять і три. З сеї послідної обставини бачимо наглядно, що Русини за мало звертають уваги на реальні школи а навіть уважають, що зробили би шкоду своїм силам, сли-би їх післали в реальні школи. А тимчасом таке занедбанє приносить як раз моральну і материяльну шкоду.

Най тільки зійде число учеників низше 20 а звине ся зараз платня руского катехити і він буде мусів тоді даром учити, або рускі діти не будуть слухати своєї релігії.

Найважнійша однак то ся страта, що Русини все ще будуть довгі літа сидіти лиш по ц. к. бюрох і нарікати на свій зависимий стан. Ми завидуємо народам, що мають независимі становища за ними аж пропадаємо, але завчасу оних подбати, до них підготовити свої сили ми не хочемо а радше не маємо відваги. А прецінь школи реальні дають днес ширше і більше независиме поле до діланя.

З заведенє духовних рівно-ж не можемо ніякої доброї появи занотувати в сїм році. От приміром: Потреба сил духовних учителів стає щораз більшою, а ту як раз довідуємо ся, що зменшено число місць в рускій духовній семінарії у Львові о 10 для всіх трех Епархій, з чого на станиславівську припадає менше 2 місця.

Може бути, що наші власти духовні зменьшуючи число кандидатів до стану духовного, мали на увазі нужденне положенє материяльне свого підвластного клиру. Само однак уменшенє числа святичеників, не получить ся ніяк їх материяльних відносин а декуди треба число робітників духовних не зменьшити а побільшати.

Мусимо правду сказати, що відповідні власти не ставлять великих перешкод в побільшеню посад для святичеників з одной стороны, але з другої стороны креуючи якусь посаду духовного робітника, не звертають найменшої уваги на єго дотацію. Сьміх а радше встид сказати людям, що ново креовані посади святичеників є того рода, що на них простий наймит не удер-

жав би ся. Тверженє се не виснував я собі в фантазії, але вскажу місце і удержанє.

В Станиславові утворено посаду для 4. со-трудника при катедрі з платнею 300 (навіть не 350) без помешканя; при карнім заведеню призволено на системізоване також другого святиченика, але з такою платнею, що ніхто на ню не всилі подати ся. І на що же отверати посади-Та чейже 300 зр. не вистарчать днес вже нікому на одіж, житє і помешканє. А стілько пише і говорить ся у нас про моральне піднесенє мас! Бажають живи — а не дають робітників! Наслідком того представляє ся для нас вельми сумний гороскоп. Та не треба і довго ждати. Вже днес нема кому учити релігії в станиславівских школах: в доповняючій промисловій, в школі доповняючій для різьбарства і столярства і в бурєй для дяків.

Товарише житє Русинів станиславівских і околиці від часу, як Русь розполітикувала ся, якось не веде ся. Найлучшим доказом сего, що концерту 17-тки Станиславів так само як Броди не міг у себе устроїти. Рівно-ж і вечерниці з танцями 7. вересня уряджені товариством жінок, на дохід інституту для дівчат не приніс найменшого доходу; а театр руский, що дав до тепер 19 представлень, також не мав великого касового поводженя.

Один хиба найвідраднійший факт, то жертви на реставрацію катедр. Їх Прессвятиченство, з своїх ошадностей, зложили суму 15.000 зр., а епархія від себе жертвувала 10.000 зр. Жертви сї мають велике значінє, бо чейже раз катедря стане гідно презентувати ся.

Вісти політичні.

Збори цілої комісії парламентарної правіці відбудуть ся 15. вересня вечером в будинку парламентарнім. Зразу думано лише скликати субкомітет. Предметом нарад буде тактика, якої має придержувати ся більшість на першім засіданю палати, як і одобреня проєктованих змін в реґуляміні. Першою точкою порядку дневного на першім засіданю палати має бути (?) вибір делегації, другим — провізорія угодова і бюджетова.

Поодинокі клуби палати посольської збирають ся вже 22. вересня у Відни. Іменно збирає ся «коло» польске 22. вересня вечером, клуб лібералів того-ж самого дня в полудне, клуб людовців католицких 23. вересня о 9. годині рано.

Цешинське віче Німців-лібералів під командою Тірка, Шенерянина було досить численне. Німці добули всіх сил на переведенє доказу, що і они живуть на колись виключно славянським Шлеску. Річи бесідників були дуже острі. Пос. Менґер, родом з Галичини, ниці адвокат віденський, мотивовав свою резолюцію проти розпоряджень язикових і вотум довіря для обструкції. Проф. Кайзер назвав згадані розпорядженя просто зрадою стану, бо через них утруднено угоду з Угорщиною і нарушено тридержавний союз, котрий не може опирати ся на славянської Австрії. Пос. Тірк насів на шляхту польску, назвавши єї вошами в кожусі австрійским. Він виступив остро проти забавів Чехів і Поляків, щоби ориґінально німецкий Шлеск зславянічити і запротестував проти заснованя польської гімназії в Цешині. Пос. Шікер оправдував Німців з їх поїздок поза границі Австрії. Пос. Демель запримітив, що весь роздор національний на Шлеску викликають захожі Поляки і додав, що шляхта польска не має грошей і власні школи в краю, а на Шлеску удержує гімназию польску штучно, через стипендії. Віче завершено піснью: Wacht am Rhein.

«Przegląd lwowski-й» веде від якогось часу політику на власну руку і докоряє провідникам «Кола» польского за їх союз з Чехами, кажучи, що треба великої абнеґації до того, щоби лучити ся з тими, що ще недавно так брутально нападали на Поляків, а іменно на послів Яворського і Мадейского. Поляки не повинні піддержувати дальші домаганя Чехів. Чехи повинні на довгий час вдоволити ся розпорядженнями язиковими. Поляки мусять мати заєдно лише інтерес держави на оці. Чехи впровадили гр. Баденього в блуд, сказавши, що Німці помирять ся з розпорядженнями язиковими. Они суть дійсною

причиною теперішнього сумного положення. Тепер продовжують Чехи дальше свою крамарську політику, торгуючись о дальші концесії і т. д. З тону артикулу, поданого з Відня, виходить, що «Przegląd» взагалі не рад нинішньому складови більшості парламентарної, а починає зглядати ся — з Німцями. Він і не вірить, що всі клуби правди стоять при програмі автономій.

Туреччина. Вість про знесенє блокади Крети показала ся передчасною. Презес кретенського збору народного, Бенісель, прибув 12. вересня до Атин, вручивши перед тим адміралам флот європейських пропамятне письмо, в котрім заявляє, що Кретенці охотно приймають ся автономії під вимінкою, що війська турецькі заберуть ся з острова.

Франція. По маневрах коло Аррас дано пир в честь російських офіцерів, що з генералом гр. Фридеріком брали участь в військових вправах. В честь царя і Росії зношено одушевлені тоасти. Фридерік підніс знов чарку в честь вірної союзниці, Франції. Публіка демонструвала також в користь дводержавного союзу.

НОВИНИ.

— **Стан здоров'я Его Ем. Кардинала С. Сембратовича** дуже добрий. Бюлетин лікарський з 14-го вересня гласить: В четвертій дні по операції стан здоров'я Е. Ем. Кардинала дуже добрий. Недужий починає вже приймати поживу. Проф. др. Ридигер, др. Ренцкый.

— **Синод дисцезальний** в станицьавській і перемиській єпархії відбуде ся в означенім давнішє речинці; львівської-же архієпархії буде відрочений, по причині недуги Его Ем. Кардинала, імовірно на першу половину жовтня сего року.

— **На вселовіньські збори** в Люблян вислала редакція наша таку телеграму: Геґемонія Німців сполучила нас, Славян. Сполучу нашу бережі! Метою нашою повна рівноправність всіх народів австрійських! Окликком нашим: Автономія національна!

— **Пос. Вахнянин** вислав на словіньські-хорватські збори таку телеграму: Справа ваша стала справою нашою. Ми певні вашої взаємності.

— **Пятилітня річниця «Дністра»** В середу, дня 15. вересня с. р., яко в день пятилітньої річницї почину діяльності Товариства взаїмних забезпечень «Дністер», буде відправлена о годині 7-ій рано в церкві Успенія Пресв. Богородици служба Божа за всяке прошенє, як також нарастає за спокій душі бл. п. Теофіла Бережницького, Президента Ради Надзираючої, і померших фунціонерів Товариства бл. п. Івана Медведського, Антона Стрильбицького і Валерія Гулевича.

З нагоди тої річницї постановила також Дирекція Товариства уділити даток на церкв в Городиці, повіта Городенка, котра була найпершим предметом забезпеченім в «Дністрі».

Дирекція намірала також удати ся того дня в депутації до Его Еминенції Кардинала Сильвестра Сембратовича, яко почетного Президента Товариства, щоби зложити єму свої жєданиє, але з причини Его недуги відложила то на пізніше.

— **Огні.** Дня 4-го с. м. вибух в Горбачах коло Щирця пожар і в одній хвилі обняв майже четвертину села та знищив всі господарські будинки 25-тиох селян разом із зібраними з поля засївами. Причиною огню були полишені недбалими родичами в дома діти, що хотїли на тоді в столї спечи бульби. Між погорільцями тепер уже голод і холод, бо кількох з них навіть не забезпечило своїх будинків, а ні один не асекурував збіжа та паші. — Дня 6-го с. м. вибух пожар в Ортиничах, самбірського повіта, в коршмі Самсона Дукатенцайлєра і скоро розширюючись знищив 18 загород селянських з припасами збіжа. Необезпечена шкода виносить 12 тисячів зр. Підозрілого о підложєні огню з мести Івана Ортинського арештувала жандармерія і відставила до суду в Луці.

— **В Станиславові** засудив тамошний суд на сїм літ тяжкої в'язниці за то, що убив свого брата Юрка, котрий задержав був для себе три морґи ґрунту, який полишив Юркови єго отець.

— **На дохід бурси ім. св. О. Николая в Перемисли** устроєне Видїл в вівторок дня 28-го н. ст. вересня 1897 в Перемисли в сали городській вечер з танцями. Стрій для дам визитовий або народний. Початок о годині 8. вечером. Вступ не обмежаючи жертволюбности: Від особи 1 зр.

50 кр., для родини з 3 осіб 4 зр., з 4 осіб 5 зр. Добровільні жертви упрашає ся пересилати на руки предсїдателя п. Гр. Цеглинського, директора рускої гімназії в Перемисли.

— **Український театр М. Кропивницького** кінчить уже свої представлєня в Петербурзі [в «Аркадії»]. Дня 4. с. м. відіграно там оперу Артемівського «Запорожець за Дунаєм» на бєнефіє дириґера сего театру п. Василюва. «Публіка — як пише «Новое Время» — віднесла ся дуже симпатично до бєнефісанта, талантливого дириґера. Дійстно, п. Васильєв немало потрудивсь і богато причинив ся до успіху українських спектаклів. Він добре образований музик і вповні вистудіював українську народну мелодію».

Іменованя, перенесєня, відзначєня, конкурси.

— **Іменованя.** Радниками суду кравого яко начальники судів повітових з полишенєм в дотеперішних місцях іменовані: Гампель (Миколаїв), Вайнреб (Винники), Прачинський (Теребовля), Гірш (Порохник), Із. Лучаківский (Путилів), Шипайло (Мединичі), Зеннеґ (Надвірна), Недзвінський (Миколиньці), Майслєр (Турагумора), Тірман (Сольце), Авліх (Радеків), Абанкур (Журавно), Дроздовський (Збараж), М. Кульчицкий (Богородчани), Ціхоцкий (Гусятин), Пращецкий (Бєля), Шимонович (Товмач), Бєнтковський (Сінява), Ківяровський (Турка), Сп. Алексєвич (Товсте), Танґль (Мельниця), Юл. Сільський (Сокаль), Шопіньський (Буківско), Копистяньський (Жабе), Виспінський (Дєлятин), Аргасєньський (Рава), Маєр (Бірча), Айзельт (Галич), Фінкельштайн (Бжозів), Лєхидцкий (Заболотів), Фр. Маєр (Потік Золотий), Харак (Куликів), Коман (Солотвина), Зоммер (Сєлєтин), Вол. Заградник (Буск), Лазорик (Рогатин), Пісозуб (Тисмениця), Янидкий (Жидачів), Лук. Кміцкевич (Лісько), Людв. Гарасимович (Щирець). Судія повітовий Т. Марков іменований радником суду кравого і начальником суду пов. в Бучачі.

Секретарями суду іменовані: Граб (Бережани), Марковський (Перемисль), Лупул (Чернівці), Вас. Занько (Львів), Кібіч (Сучава), Гарус (Перемисль), Ів. Ярина (Львів), др. Войнарович (Чернівці), Сольтер (Сучава), Винк. Дольницький (Львів), др. Ів. Хомицкий (Дрогобич), Вальтенберг (Стрий), Кочинський (Чернівці), Сльончка (Перемисль), Цирик (Львів), Ал. Сальвіцкий (Борщів), Барткевич (Львів), Петрикєвич (Рава), Йонас (Стрий), Проскурницький (Стрий), Мандибур (Підгайці), Райнер (Самбір), Вольф (Перемисль), Балларович (Золочів), П. Максимович (Львів), Орнштайн (Перемисль), Мих. Глидзюк (Городенка), Вол. Гашиц (Перемисль), Яніш (Бучач), Дрекслєр (Стрий), Праґловський (Снятин), Мих. Коралєвич (Сторожинець), Айхель (Тернопіль), Ат. Скобєльський (Печєніжин), Пацлавський (Львів), Томашєвський (Львів), Каз. Терлецкий (Вижниця), Струтинський (Теребовля), Льорек (Ярослав), Кавчинський (Заліщики), Вац. Марковський (Сянік), Шварц (Самбір), Ал. Танячєвич (Львів), Радзєховський (Золочів), Кмецік (Стрий).

Вісти з Єп. Перемиської.

Крилошанські відзнаки одержали оо. Софр. Кульматийский парох в Дахнові і Кирил Рудавський парох в Брониці. — О. Емил. Менцинський іменований помічним референтом Еписк. Конєисторії. — Відпустку для поратованя здоров'я дістали оо. Мих. Фоліс парох з Розджалова на 6 недїл і Я. Корчинський парох з Торок на 5 недїл. — Завідательство в Волчугах дек. судово-вишєньского дістав о. Ів. Косоноцкий. — Увільненє від іспиту конкурсєвого одержав о. Николай Колтунок парох з Тарнавки. — Правительство призволило на дотацию 300 зр. річно з реліґійного фонду для маючого надатись парохови в Кунині сотрудник на один рік, а продовжило таку саму дотацию на дальший один рік для сотрудників: пароха в Ляшках дек. ярославського і пароха в Тартакові дек. сокальського. — На конкурсє розписані з речинцем до 13. падолиста с. р. отсих 37 парохій: Горянка, Криве ад Тєна і Рябе дек. балгородського; Боратин дек. бєльзкого; Добра шляхотєка дек. бирчанського; Ганчова і Долни дек. біцкоґо; Ілник дек. височанського; Колодуби дек. горожанського; Летня дек. дрогобицкоґо; Ростайне дек. дуклянського; Гвоздець дек. жукотинського; Береги гірні, Скородне, Смільник і Хміль дек. затварницького; Дубрівка дек. канчудкоґо; Чорнорік дек. коросєняньского; Ваньова, Креців і Лісько дек. ліськоґо; Люблинець, Сінявка і Брусно дек. любачівського; Боленовичі і Годині дек. мостискоґо; Милків, Олєшицка воля і Диків старий дек. олєшицкоґо; Коблянська воля дек. самбірського; Свидник дек. старо-самбірско-

го; Стара-сіль дек. старосільського; Вербиця дек. угнівського; Порудно дек. яворівського; Дубровиця і Теплиці дек. ярославського; Ясель дек. яслиського. (З вїймкою парохів Рябе, Летня, Гвоздець і Смільник, де право патрона почиває, та Коблянської волі, де патроном є перемиский Епископ руский — всі прочі парохії є наданя приватного). — При духовній семинарії в Перемисли опорожнені посади: а) префекта студій з річною платнею 210 зр., харчем, мешканєм, опалом і ємолюментами і б) духовника з річною платнею 315 зр., харчем, мешканєм, опалом і ємолюментами. О обі сї посади можуть убігатись сьвящєники лише безженні або вдівці до дня 22. с. м.

Еписк. Ординарият перемиский розпорядив в справі нагляду над поведєнем кандидатів духовного стану в часі фєрий, що они, увільнені на час фєрий з-під управи ректоратів, повинні оставати під наглядом оо. деканів зглядно парохів, в котрих деканатї зглядно єпархії перебувають в часі фєрий. Того вимагає добро моліх клириків і добро будучности нашої Церкви (гл. Синод Львівський з 1891 р. о семинариях точка 9 і закони церковні). «Відомо бо кождоєму (сказано в сїм розпорядженю Ординарияту), що молоді клирики в часі фєрий шкільних довгий час, бо звиж 2 місяці річно трєваючи, погубними струями нинішнього сьвіта звєсти дати ся можуть, коли вітцївске досьвідченє око духовних настоятелїв над ними чувати не перестанє». Отже Еп. Ординарият обов'язує по совєсті оо. деканів і парохів, щоби: 1) наглядати над реліґійно-моральним поведєнем кандидатів духовного стану в часі фєрий, не залишили поради або упімєнєня і взагалі уважали себе обов'язаними бути тимчасовими настоятелями молодих клириків; 2) щоби по фєриях опечатані урядові совєсті справозданя о реліґійно-моральнім поведєню їх предкладали ректоратам семинарий у Львові і в Перемисли; 3) щоби пригадали кандидатам, що без таких користних для них справоздань не будуть приняті по фєриях до семинарий.

Телеграми.

Атини 13. вересня. Правительство грецке домагає ся в ноті до держав європейських, щоби по підписаню прелїминарїв мирних купцї грецкі могли сєйчас вернути до Турєччини та щоби привєрнено правильну плавбу межі пристанями грецкими а турецькими. Для турецьких підданих, що служили в війсках грецких, жадає правительство грецке амнєстї із сторони Турєччини.

Мадрит 13. вересня. Повстанці кубанські віднесли знов деякі користи над війсками іспанськими.

Відень 14. вересня. Гр. Бадєні, по тридньєнім побутї в Буску, вернув нині рано до Відня.

Тотїс 14. вересня. Манєври відбувають ся на полях коло Коца і Сєндве. Погода сприяє. Оба монархи слїдять пильно еволюції війск.

Любляна 14. вересня. Місто сьвітло пристроєне. На збори прибули Словінці з Стирії, Каринтії і Побережя. Рівно-ж прибудуть і послї хорватскі з Істриї і Далматїї. Яко гість прибув пос. Барвіньський. Сподїють ся і прибутя молодєческоґо посла Станьского.

Мадрит 14. вересня. Члєни трибуналу воєнного в Барцєльонї, що засудили анархїста Сампава на смерть, одержали від анархїстів письма з погрозами смерти. Правительство звернуло ся в наслідок того з предложєнем до всіх держав європейських, щоби заключити конвенцію що до одноцїльного переслїдованя анархїстів. Португалія, Італія, Бєльґія і Франція відповіли сєйчас, що годять ся на переговори в сїй справі а правительство нїмєцке під вимінкою, що Швайцарія і Англія згодять ся на проєкт Іспанії.

Кольонїя 14. вересня. «Кольоньска газета» доносить з Царгорода, що всякі перешкоди до підписаня протоколу переговорів мирних межі Турєчиною а Грециєю усунєні. Той самий дєвєник перестєрїгає академіків нїмєцких перед всякими демонстраціями проти Австрії. Дипломатія нїмєцка не могла би уняти ся за виновниками.

Головний склад комісовий в аптїці під
«СРІБНИМ ОРЛОМ»

Зигмунта Рукєра
у Львові.

Гіґієнічна охорона

для пань

є найвигіднішою і найлучшою.

Перевисшає всі дотеперішні спеціальности ґумові.

Картон 2 зр.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 2. вересня 1897.

I. Акції за штуку.

Table with 2 columns: Description of shares (e.g., Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.) and their prices.

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Table with 3 columns: Description of mortgage notes, price per 100 zlot, and exchange rate.

III. Обліги за 100 зл.

Table with 3 columns: Description of bonds (e.g., Гал. фонду пропанац.), price per 100 zlot, and exchange rate.

IV. Льоси.

Table with 3 columns: Location (e.g., Міста Кракова), price, and exchange rate.

V. Монети:

Table with 3 columns: Type of coin (e.g., Дукат цсарський), price, and exchange rate.

Розклад їзди поїздів залізничних обовязуючий від 1-го липня 1897.

(Приїзд і відїзд под ний після часу середно-європейского).

Main railway schedule table with columns for train type (до Львова, зі Львова), departure/arrival times, and train names.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3-10, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — 70-? Інші товари по умірених цінах.

АГЕНЦІЯ ЧАСОПИСИЙ

А. ЛЯНДОВСКОГО у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель)

приймає передплату на всі часописи у всяких язиках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

1000 туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицька число 12. Замавляючим 5.000 туток разом опакowane і відсилка franco.

Дрот кільчастий, цинкований до огорожень по 4-50 зр. за 100 метрів.

Линовки дротяні, цинковані, всякої грубости поручає

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля залізною у Львові площа Капітульна ч. 1. (супротив катедри.) 145 4-8

Дмитро Затурский

поручає свою



робітню обуви мужескої, жіночої і для дітий

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тревалий і елегантний. Ціни умірені. Замовлення з провінції залагоджує відвортною почтою. 140 5-140

Учитель

орган руского Тов. педагогічного дво-тижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

Книгарня „Наукового Товариства імени Шевченка“

у Львові, улица Академічна ч. 8. продає слідуочі книжки:

Large table listing various books for sale with columns for author, title, and price.

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в будинку банковим.